

Publicerad 2007-10-08 22:12 av Kaylie

Alla drabbas väl någon gång? Och ibland krävs det inte mycker heller...

Tungt

Som att gå med vikter på halsen som tynger ner varje steg.

Bara att räta på sig och möta någons blick blir för mycket.

Varje steg är i uppförs backe.

Med varje framsteg kommer två bakslag.

Det blir för mycket, för svårt...

Själva tyngdkraften är ur funktion,
trycker ner mig på marken som en degklump.

Jag singlar från himlen som en trasig ballong.

Landar i en hög på marken, oförmögen att resa mig igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kaylie med Poeter.se id #16141 innehar upphovsrätten